

CONSLIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, aprobată prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, aprobată prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare (b92/27.02.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1137/04.03.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D226/05.03.2024,

CONSLIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, în vederea „*reglementării și a limitării numărului de mandate deținute de directorii din regiile autonome, întreprinderile publice și societățile comerciale (...). Astfel, un director nu poate avea mai mult de două mandate care cumulativ să nu depășească 8 ani*”, astfel cum se prevede în **Expunerea de motive**.

Totodată, potrivit **Expunerii de motive**, „*prezenta modificare combatе orice cumul de putere exercitat pe perioada nelimitată a mandatului unui singur director și lasă oportunitatea unei dezvoltări continue a regiilor*”.

2. Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Totodată, menționăm insuficiența argumentelor prezentate în cadrul instrumentului de motivare și prezentare, care este inconsistent în raport de schimbările preconizate la nivel legislativ.

Subliniem că, potrivit art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie **reguli necesare, suficiente și posibile**, care să conducă la o cât mai mare **stabilitate și eficiență legislativă**.

5. În ceea ce privește **modalitatea de redactare a titlului, a părții introductive a articolului unic și a pct. II**, menționăm că acestea nu respectă normele de tehnică legislativă, prevăzute de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la modificarea și completarea actelor normative.

Astfel, semnalăm că în **titlul** unui act normativ nu se menționează evenimentele legislative ale actului normativ asupra căruia se intervine; la **articolul unic**, care ar fi trebuit să fie marcat ca „**art. I**”, se impunea a fi menționată legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, iar „**pct. II**” ar fi trebuit să fie redactat sub forma „**Art. II**”.

De asemenea, având în vedere ponderea modificărilor și a completărilor preconizate în proiect asupra actului normativ de bază, apreciem că dispoziția de la **pct. II**, care se referă la republicarea

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, nu se justifică, fiind necesară eliminarea acesteia.

6. Referitor la fondul reglementării, subliniem că în anul 2023, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 a fost modificată și completată substanțial prin trei acte normative succesive, respectiv Legea nr. 187/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 187/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice.

Cu titlu de exemplu, semnalăm că prin **Legea nr. 187/2023** au fost aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 un număr de 87 de intervenții legislative de natura modificării și a completării și s-a prevăzut un număr de 11 situații tranzitorii, în condițiile în care actul normativ de bază conține numai 65 de articole.

Totodată, prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2023** au fost aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 un număr de 15 intervenții legislative de natura modificării și a completării și s-a prevăzut un număr de 3 situații tranzitorii.

Menționăm că recurgerea frecventă la aceste căi de reglementare poate afecta concepția generală ori caracterul unitar al actului normativ enumerat *supra*, întrucât aceste intervenții nu se integrează armonios în actele supuse modificării sau completării și nu asigură unitatea de stil și de terminologie, astfel cum se prevede la art. 61 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind susceptibile, prin urmare, să genereze **instabilitate legislativă**.

7. Referitor la soluțiile legislative propuse pentru pct. 1 al actualului articol unic, la textul preconizat pentru art. 18 alin. (2), se prevede că „Directorii regiei autonome sunt numiți de consiliul de administrație *pe o perioadă de 4 ani*”, în timp ce alin. (2¹) dispune că

„Directorii regiei autonome nu pot ocupa această funcție la aceeași regie *mai mult de 8 ani*. În calculul *numărului de mandate* se iau în considerare și mandatele incomplete, întrerupte în urma demisiei, demiterii sau suspendării, precum și mandatele în curs la momentul intrării în vigoare a prezentei legi”.

Astfel, din economia dispozițiilor reiese că se utilizează o terminologie neunitară, aspect care este interzis de normele de tehnică legislativă.

În altă ordine de idei, semnalăm că, *de lege lata*, potrivit art. 21 alin. (1) - (3) din același act normativ, „*Regia autonomă, prin consiliul de administrație, încheie contracte de mandat cu directorii. Contractul de mandat este acordul de voință încheiat între regia autonomă, reprezentată de consiliul de administrație, și directorul general sau directorii regiei autonome, care include în anexă și indicatorii de performanță financiari și nefinanciari, aprobați de consiliul de administrație. Directorii pot fi revocați de către consiliul de administrație, conform legii, în condițiile stabilite în contractul de mandat. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, directorul în cauză este îndreptățit la plata unor daune-interese, potrivit contractului de mandat. Pentru desemnarea noilor directori se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 18*”.

Totodată, la art. 22 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 se prevede că „*În termen de 60 de zile de la numire, directorii elaborează și prezintă consiliului de administrație o propunere pentru componenta de management a planului de administrare pe durata mandatului, în vederea realizării indicatorilor de performanță financiari și nefinanciari. Dacă este cazul, consiliul de administrație poate cere completarea sau revizuirea componentei de management a planului de administrare dacă aceasta nu prevede măsurile pentru realizarea obiectivelor cuprinse în scrisoarea de așteptări și nu cuprinde rezultatele proгnozate care să asigure evaluarea indicatorilor-cheie de performanță, prevăzuți în contractul de mandat. (...) Evaluarea activității directorilor se face anual de către consiliul de administrație și vizează atât execuția contractului de mandat, cât și a componentei de management a planului de administrare*”.

Prin urmare, având în vedere cele menționate *supra*, apreciem că, în spătă, se aplică principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

În susținerea acestui argument, menționăm dispozițiile art. 35 alin. (1) din același act normativ, care prevăd că „*În cazul societăților administrate potrivit sistemului unitar, consiliul de administrație deleagă conducerea societății unuia sau mai multor directori, numindu-l pe unul dintre ei director general. Durata contractului de mandat al directorilor cărora le-au fost delegate atribuții de conducere a societății se coreleză cu durata mandatelor membrilor consiliului de administrație, respectiv de maximum patru ani*”.

Cu alte cuvinte, acolo unde legiuitorul a dorit să distingă o situație specială, a prevăzut-o ca atare în textul actului normativ de bază.

Așadar, s-ar fi impus ca în prezenta propunere să se fi prevăzut, în mod expres, un număr maxim de mandate.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru pct. 3 al actualului **articol unic**, privitor la norma preconizată pentru art. 35 alin. (4).

8. La pct. 2 al actualului **articol unic**, la enunțul propus pentru art. 29 alin. (5), privitor la sintagma „societăți comerciale”, semnalăm că potrivit prevederilor art. 18 pct. 31 Titlul IV din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, termenul corect este „societăți”.

*

* *

Față de aspectele mai sus menționate, apreciem că soluția legislativă preconizată nu poate fi promovată în forma prezentată.

București
Nr. 317/28.03.2024